

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6CoCsp/1/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1120214585
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1120214585.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Murgaša a sudcov JUDr. Branislava Krála a Mgr. Jany Janics Bajánkovej v právnej veci žalobcu: U. S. C. Z., D.. H.. A. XX, T., N.: XX XXX XXX, Z.. advokátom JUDr. Romanom Juríkom, ul. M. Flengera 4, Nové Zámky, proti žalovanej: N..sk, U..G..C.., J. X, X., N.C.: XX XXX XXX, zast. AK STANĚK VETRÁK & PARTNERI, s.r.o., Dunajská 15, Bratislava, IČO: 36 795 038, o nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I z 28. októbra 2020 č. k. 22Csp/93/2020, takto

rozhodol:

Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e.

Žalovanej sa nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia tohto znenia: „Ukladá žalovanej povinnosť zdržať sa voči spotrebiteľom, ktorí nemohli nastúpiť na zájazd z dôvodu mimoriadnej situácie vyhlásenej vládou Slovenskej republiky dňa 16. 3. 2020 a/alebo odstúpili od zmluvy o zájazde z dôvodu opatrení na zabránenie šírenia vírusu SARS-CoV-2, vymáhania plnenia a uplatňovania nárokov podľa článku 3 bodu 3.8 obchodných podmienok účinných odo dňa 20. 1. 2020 v znení: "Pokiaľ si cestujúci vyberie pre nákup Zájazdu produkt „Šikovná záloha", tak N. vystaví Cestujúcemu platobné podmienky produktu „Šikovná záloha" prostredníctvom platobného e-mailu (ďalej len „Platobné podmienky"). Uzatvorením Zmluvy o zájazde sa potom medzi Cestujúcim a N. uzatvára zmluva o pôžičke, kde zapožičia N. Cestujúcemu čiastku rovnajúcu sa rozdielu medzi zálohou na cenu Zájazdu uvedenú v Zmluve o zájazde a čiastkou uvedenou v rozvrhu platieb podľa Platobných podmienok produktu „Šikovná záloha" a Cestujúci túto čiastku od N. prijíma (ďalej len ako "požičaná čiastka") a zaväzuje sa ju N. vrátiť v lehote najneskôr do dátumu uvedeného v Platobných podmienkach. Požičanú čiastku N. uhradí ako doplatok zálohy uvedenej v Zmluve o zájazde v prospech cestovnej kancelárie, s ktorou má klient uzatvorenú Zmluvu o zájazde podľa podmienok v nej uvedených. Požičaná čiastka nie je úročená. Cestujúci je oprávnený požičanú čiastku vrátiť kedykoľvek, i v splátkach, celú najneskôr však do uvedeného dátumu v Platobných podmienkach." Ukladá žalovanej povinnosť zdržať sa používania obchodnej podmienky uvedenej v článku 3 ods. 3.9 obchodných podmienok účinných odo dňa 20. 1. 2020 a uplatňovania nárokov z nej vyplývajúcich v znení: "Pre prípad omeškania s vrátením požičanej čiastky podľa odstavca 3.8 sa Cestujúci zaväzuje uhradiť N. zmluvnú pokutu vo výške 0,1 % dlžnej čiastky za každý deň omeškania až do zaplatenia. Týmto potom nie je dotknuté právo na náhradu škody a právo na uhradenie zákonných úrokov z omeškania.", v časti zmluvnej pokuty vo výške 0,1 % denne z dlžnej čiastky za každý deň omeškania a práva na zákonný úrok z omeškania." Žalovanej súd prvej inštancie priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Súd prvej inštancie z Obchodných podmienok žalovanej zistil, že žalovaná pôsobí na slovenskom trhu ako cestovná agentúra prevádzkujúca svoju činnosť najmä prostredníctvom webových stránok N..sk a A..I..sk. Ako cestovná agentúra je autorizovaným predajcom zájazdov renomovaných cestovných

kancelárií, ktoré majú v súlade so zákonom zabezpečenú riadnu ochranu proti úpadku a preto všetky ponúkané zájazdy sú poistené proti úpadku usporadujúcej cestovnej kancelárie. Cestujúci je v zmluvnom vzťahu priamo s cestovnou kanceláriou, pričom žalovaná má postavenie subjektu, ktorý zájazd cestujúcemu len predáva. Cestovná kancelária sa zaväzuje, že za dohodnutú cenu cestujúcemu obstará zájazd a cestujúci sa zaväzuje, že zaplatí za takýto zájazd dohodnutú cenu. Podľa článku 3.8 obchodných podmienok, pokiaľ si cestujúci vyberie pre nákup zájazdu produkt „Šikovná záloha“, žalovaná vystaví cestujúcemu platobné podmienky produktu „Šikovná záloha“ prostredníctvom platobného e-mailu. Uzavretím Zmluvy o zájazde sa potom medzi cestujúcim a žalovanou uzatvára zmluva o pôžičke, kde zapožičiava žalovaná cestujúcemu čiastku rovnajúcu sa rozdielu medzi zálohou na cenu zájazdu uvedenú v Zmluve o zájazde a čiastkou uvedenou v rozvrhu platieb podľa Platobných podmienok produktu „Šikovná záloha“ a cestujúci túto čiastku od žalovanej prijíma a zaväzuje sa ju žalovanej vrátiť v lehote najneskôr do dátumu uvedeného v Platobných podmienkach. Požičanú čiastku žalovaná uhradí ako doplatok zálohy uvedenej v zmluve o zájazde v prospech cestovnej kancelárie, s ktorou má klient uzatvorenú zmluvu o zájazde podľa podmienok v nej uvedených. Požičaná čiastka nie je úročena. Cestujúci je oprávnený požičanú čiastku vrátiť kedykoľvek, i v splátkach, celú najneskôr však do uvedeného dátumu v Platobných podmienkach. Podľa bodu 3.9 obchodných podmienok pre prípad omeškania s vrátením požičanej čiastky podľa odseku 3.8 sa cestujúci zaväzuje uhradiť žalovanej zmluvnú pokutu vo výške 0,1 % dlžnej čiastky za každý deň omeškania až do zaplata. Týmto potom nie je dotknuté právo na náhradu škody a právo na uhradenie zákonných úrokov z omeškania. V článku 6.2 a 6.3 obchodných podmienok je upravené odstúpenie od Zmluvy, ak nastanú neodvratiteľné a mimoriadne okolnosti, pre ktoré môže od Zmluvy odstúpiť tak cestujúci, ako aj cestovná kancelária. Podľa článku 6.4 obchodných podmienok pri odstúpení od Zmluvy je cestovná kancelária povinná vrátiť cestujúcemu všetky platby, ktoré od neho alebo v jeho mene prijala na základe Zmluvy alebo v súvislosti s ňou bezodkladne, najneskôr však do 14 dní odo dňa doručenia oznámenia cestujúceho o odstúpení od Zmluvy alebo odstúpenia spoločnosti cestovnej kancelárie od Zmluvy. Z emailovej komunikácie žalovanej z 22. 4. 2020 predloženej žalobcom vyplýva, že žalovaná odpovedá na storno zájazdu tak, že všetky platby sa riadia podľa VOP organizujúcej cestovnej kancelárie, ktoré boli súčasťou platobného e-mailu spoločne so Zmluvou o zájazde. Je nutné uhradiť všetky platby podľa rozpisu v Zmluve a splátky nie je možné posunúť. Ak budú štátne hranice SR aj v termíne dovolenky uzatvorené a nebude možné zájazd realizovať, rieši sa každý takýto prípad individuálne podľa aktuálnych pokynov organizujúcej cestovnej kancelárie. Žalobca predložil aj Zmluvu o zájazde neidentifikovaného objednávateľa uzatvorenú so spoločnosťou V., S. W., H..U., v ktorej sa nachádza aj doplnenie o text "klient súhlasí s podmienkami produktu „Šikovná záloha“ podľa podmienok uvedených vo P. N..sk, U..G..C..".

3. Z týchto zistení súd prvej inštancie vyvodil záver, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nie je dôvodný. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol: „Súd z predložených listinných dôkazov zistil, že žalovaná je cestovnou agentúrou v zmysle ustanovenia § 5 písm. d/ zákona č. 170/2018 Z. z., ktorá sprostredkúva predaj zájazdov cestovných kancelárií, s ktorými má uzatvorenú zmluvu o obchodnom zastúpení, pričom sa zmluva o zájazde uzatvára v mene cestovnej kancelárie, pre ktorú sa zájazd sprostredkúva, a táto zodpovedá za plnenia zmluvy o zájazde. Takáto cestovná kancelária sa potom v zmysle ustanovenia § 16 ods. 1 zákona č. 170/2018 Z. z. zaväzuje, že za dohodnutú cenu cestujúcemu obstará zájazd, a cestujúci sa zaväzuje, že zaplatí dohodnutú cenu zájazdu. Pre neodvratiteľné a mimoriadne udalosti však môže od zmluvy o zájazde odstúpiť tak cestujúci, ako aj cestovná kancelária, a to podľa § 21 zákona č. 170/2018 Z. z. Z uvedeného vyplýva, že zmluva o zájazde sa uzatvára medzi objednávateľom a cestovnou kanceláriou, ktorá v prípade odstúpenia od zmluvy je povinná vrátiť cestujúcemu všetky platby, ktoré od neho alebo v jeho mene prijala, a to najneskôr do 14 dní od odstúpenia od zmluvy o zájazde. V predmetnom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalobca žiadal, aby súd neodkladným opatrením uložil žalovanej povinnosť zdržať sa vymáhania plnenia a uplatňovania nárokov podľa článku 3 bod 3.8 obchodných podmienok, pričom ide o zálohu, ktorú žalovaná uhradí namiesto objednávateľa zájazdu priamo cestovnej kancelárii. Jedným z dôvodov, pre ktoré žalobca žiadal nariadiť neodkladné opatrenie, je tvrdenie, že si spotrebiteľ od žalovanej nemienil požičať peniaze, preto je podľa žalobcu postup žalovanej v rozpore s dobrými mravmi a s požiadavkami odbornej starostlivosti. Z predloženej zmluvy o zájazde uzatvorenej medzi cestovnou kanceláriou V., cestovná kancelária, a s. a objednávateľom zájazdu zo dňa 29. 1. 2020 však vyplýva, že zmluva bola doplnená o text v znení "klient súhlasí s podmienkami produktu „Šikovná záloha“ podľa podmienok uvedených vo P. N..sk, U..G..C..". Súd tak mal za to, že objednávateľ zájazdu priamo v zmluve o zájazde súhlasil s podmienkami produktu „Šikovná záloha“, preto nemal za preukázané

tvrdenie žalobcu, že si objednávateľ zájazdu ako spotrebiteľ nemienil požičať finančné prostriedky od žalovanej. Z článku 3.8 VOP žalovanej zároveň vyplýva, že si objednávateľ zájazdu mal možnosť vybrať pre nákup zájazdu produkt „Šikovná záloha“ a v takom prípade si musel byť vedomý skutočnosti, že sprostredkovateľ zájazdu, teda žalovaná, za neho uhradí časť ceny zájazdu a objednávateľ ju vráti žalovanej podľa dohodnutých podmienok. Ak by tomu tak nebolo, objednávateľ zájazdu by musel cenu zájazdu alebo jej pomernú časť zaplatiť priamo cestovnej kancelárii. V prípade, že sa objednávateľ rozhodol využiť produkt „Šikovná záloha“, využil len možnosť, že žalovaná za neho uhradí cestovnej kancelárii žiadané platby, t. j. cenu zájazdu a jemu vznikne výhoda úhrady zájazdu podľa dohodnutých platobných podmienok. Žalobca ďalej v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uviedol, že spotrebiteľia za danej situácie ovplyvnenej šírením vírusu SARS-CoV-2 nebudú môcť z objektívnych dôvodov nastúpiť na objednané zájazdy, preto zo strany žalovanej neexistuje právny dôvod, aby boli objednávateľia zájazdu nútení zotrvať v zmluvnom vzťahu so žalovanou a rovnako podľa žalobcu nie je dôvod na uplatňovanie a vymáhanie nárokov na zaplatenie údajnej pôžičky. Súd v súvislosti s mimoriadnou situáciou v čase podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia poukazuje na skutočnosť, že vyhlásením mimoriadnej situácie, či núdzového stavu nedochádza k zániku zmluvného vzťahu medzi objednávateľom a cestovnou kanceláriou, t. j. zmluvy o zájazde sú naďalej platné. Možnosť odstúpenia od zmluvy a jej následky sú upravené priamo v ustanovení § 21 zákona č. 170/2018 Z. z., teda uvedený zákon upravuje podmienky a postup pri odstúpení od zmluvy a poskytuje cestujúcemu ochranu v prípade, ak nastanú neodvratiteľné a mimoriadne okolnosti. Podľa VOP žalovanej žalovaná spolupracuje len s cestovnými kanceláriami, ktoré sú poistené proti úpadku a zabezpečuje tak riadnu ochranu práv cestujúcich pri insolventnosti cestovných kancelárií. Vzhľadom na uvedené, keď sa zmluva o zájazde uzatvára medzi cestovnou kanceláriou a objednávateľom, nie je možné súhlasiť s tvrdením žalobcu, že žalovaná neakceptuje alebo ignoruje odstúpenia od zmluvy o zájazde zo strany cestujúcich, keďže cestujúci má v zmysle zákona č. 170/2018 Z. z. adresovať prípadné odstúpenie od zmluvy priamo cestovnej kancelárii. Žalovaná tak nemá možnosť posúdiť prípadné odstúpenie od zmluvy. Nakoniec, pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu, že existuje dôvodná obava, že sa žalovaná bude voči spotrebiteľom domáhať úhrady finančných prostriedkov titulom zmluvy o pôžičke, ako aj úhrady zmluvnej pokuty a úrokov z omeškania, súd považoval za ničím nepreukázané, hypotetické tvrdenia. Žalobca predložil súdu emailové komunikácie (bod 8.6 až 8.8 uznesenia), z ktorých však nevyplýva, že by žalovaná vykonávala úkony smerujúce k vymáhaniu platieb šikanóznym spôsobom, či v rozpore s dobrými mravmi alebo že by žiadal úhradu zmluvnej pokuty, či úroky z omeškania. Žalovaná žiadala o doplatenie platieb podľa rozpisu v zmluve o zájazde. Emailová komunikácia zo dňa 31. 3. 2020 (bod 8.8 uznesenia) sa dokonca ani netýka žalovanej, ale spoločnosti U., U.G.C., resp. z uvedenej komunikácie nie je možné zistiť, kto bol sprostredkovateľom zájazdu. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia žalobca odôvodnil aj s poukazom na to, že žalovaná je spoločnosťou s ručením obmedzeným, na ktorú sa nevzťahujú žiadne poisťné krytia a v prípade, ak by spotrebiteľia pristúpili k splateniu „Šikovnej zálohy“, potom by sa žalovaná bezdôvodne obohatila. Súd ani uvedené tvrdenie nepovažoval za rozhodujúcu skutočnosť odôvodňujúcu potrebu neodkladnej úpravy pomerov, keďže pri uzatvorení zmluvy o obstaraní zájazdu je významné, či zmluvu proti insolventnosti má uzatvorenú konkrétna cestovná kancelária a nie sprostredkovateľ. Objávateľ zájazdu je v zmluvnom vzťahu s cestovnou kanceláriou a ochranu cestujúceho pre prípad úpadku cestovnej kancelárie rieši ustanovenie § 9 zákona č. 170/2018 Z. z. Ani prípadná insolventnosť žalovanej, či jej zánik by tak nemal vplyv na možnosť vrátenia zaplatenej ceny zájazdu od cestovnej kancelárie. Zaplatenie produktu „Šikovná záloha“ zo strany objednávateľa priamo žalovanej by nepredstavoval vznik bezdôvodného obohatenia na strane žalovanej, keďže je žalovaná povinná tieto finančné prostriedky uhradiť cestovnej kancelárii, s ktorou má objednávateľ zájazdu uzatvorený zmluvný vzťah. Napokon súd poznamenáva, že skúmanie, či žalovaná disponuje povolením udeleným Národnou bankou Slovenska na poskytovanie spotrebiteľských úverov, nie je v štádiu rozhodovania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia potrebné, a to najmä za situácie, že samotný žalobca tvrdí, že v obchodných podmienkach žalovanej je uvedené, že si za poskytnutie pôžičky nebude uplatňovať žiadne úroky. Vzhľadom na vyššie uvedené mal súd za to, že žalobca neosvedčil potrebu neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami sporu, resp. existenciu nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Navrhovateľ neodkladného opatrenia (žalobca) musí (pokiaľ chce byť v konaní o neodkladnom opatrení úspešný) osvedčiť nielen svoj nárok voči žalovanému, ale aj potrebu neodkladnej úpravy pomerov, t. j. naliehavosť situácie alebo obavu z ohrozenia výkonu budúceho rozhodnutia. V tomto smere nepostačuje iba obava žalobcu ako spotrebiteľského združenia o práva spotrebiteľov vyplývajúce zo zákona o zájazdoch, ale osvedčenie, že táto obava aj reálne hrozí (a to v čase podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia). Žalobca v predmetnej veci neosvedčil a nepreukázal potrebu okamžitého zásahu zo strany súdu, keďže z návrhu na nariadenie

neodkladného opatrenia nevyplýva záver, že by mala žalovaná ohroziť práva spotrebiteľov, resp. by mala získať bezdôvodné obohatenie. Stav bezprostredne hroziacej ujmy nie je možné bez ďalšieho považovať za preukázaný len na základe tej skutočnosti, že žalovaná v čl. 3 bod 3.8 obchodných podmienok ponúka produkt „Šikovná záloha“. Toho času hrozba ujmy z konania žalovanej vo vzťahu k žalobcovi, resp. spotrebiteľom nielenže nie je bezprostredná, ale v čase rozhodovania súdu je navyše len hypotetická. Bez osvedčenia naliehavosti situácie nemožno prijať záver, že spotrebiteľom hrozí vznik reálnej ujmy, ktorá je podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia. Z dôkazov, ktoré žalobca predložil spolu s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, nevyplýva potreba takej neodkladnej úpravy pomerov strán sporu, akú žiadal. Na podporu svojich tvrdení žalobca predložil len dve emailové komunikácie medzi žalovanou a objednávateľmi zájazdu, z ktorých vyplýva reakcia žalovanej na vzniknutý stav počas zavedenia opatrení proti šíreniu vírusu SARS-CoV-2, kedy sa žalovaná domáhala doplatenia zálohy v súlade s uzatvorenými zmluvami a všeobecnými obchodnými podmienkami. Tieto zálohy však žalovaná bola povinná uhradiť cestovným kanceláriám, s ktorými sprostredkovala uzatvorenie zmluvy o zájazde jednotlivým spotrebiteľom. Tak, ako bolo uvedené vyššie, objednávateľia zájazdov majú možnosť domáhať sa vrátenia poskytnutých finančných prostriedkov priamo od cestovných kancelárií. Súd potrebu neodkladnej úpravy pomerov strán nevzhladol ani v návrhu žalobcu na uloženie žalovanej povinnosti zdržať sa použitia obchodnej podmienky uvedenej v článku 3 bod 3.9 obchodných podmienok týkajúcej sa uplatňovania zmluvnej pokuty, pretože žalobca opätovne neosvedčil potrebu bezodkladného zásahu súdu, t. j. že by žalovaná akýmkoľvek spôsobom uplatňovala zaplatenie zmluvnej pokuty. Súd v neposlednom rade dodáva, že žalobcovi nič nebráni iniciovať konanie o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach, ak má za to, že žalovaná používa neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.“

4. S poukazom na závery uvedené v predchádzajúcom odseku súd prvej inštancie návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a úspešnej žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

5. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že nariadi navrhované neodkladné opatrenie. V odvolaní okrem iného uviedol: „Viacero skutkových zistení súdu nezodpovedá objektívnej realite. Súd implicitne uviedol, že vyhlásením krízovej situácie, núdzového stavu, či vo všeobecnosti vypuknutím aktuálnej pandémie, nedošlo k žiadnemu zásahu do právnych vzťahov, ktoré vznikli pred tým. V zmysle zásady iura novit curia nie je potrebné dokazovať, že došlo k zásahu do právnych vzťahov medzi cestujúcimi na jednej strane a cestovnými kanceláriami a cestovnými agentúrami na druhej strane zákonom č. 136/2020 Z.z. („lex covid“ pre cestovné kancelárie a cestovné agentúry). Nie je právomocou všeobecného súdu posudzovať súladnosť zákona s ústavou či s právom EÚ. To ani žalobca nežiada. Je však právomocou súdu zistiť, či konkrétna cestovná agentúra používa nekalé obchodné praktiky proti spotrebiteľom a v prípade pozitívneho výsledku takéhoto vyšetrovania poskytnúť spotrebiteľom ochranu. Súd vytkol žalobcovi neunesenie dôkazného bremena. Na druhej strane si súd osvojil skutkové tvrdenie žalovaného o tom, že on už cestovným kanceláriám za objednané zájazdy zaplatil, preto má právo žiadať od cestujúcich, ktorí nemohli nastúpiť na zájazd následkom pandémie a ktorí využili „šikovnú zálohu“, naspäť peniaze. Zreteľne tu došlo k vytvoreniu nerovnosti strán, kedy jednému skutkovému tvrdeniu zo strany žalobcu fakticky aj podloženému dôkazmi (v rámci obmedzení, ktoré spotrebiteľská organizácia má), súd neveril, druhému skutkovému tvrdeniu ale súd uveril aj bez toho, aby protistrana k nemu poskytla akýkoľvek dôkaz. Skutkové zistenie o súhlase spotrebiteľov s podmienkami „šikovnej voľby“ na základe dodávateľom naformulovaného vyhlásenia o súhlase s podmienkami tohto produktu je v rozpore so zákonnou prezumpciou podľa § 53 ods. 3 Obč. zák. s ohľadom na túto vyvrátiteľnú právnu domnienku o tom, že spotrebiteľská zmluva nie je individuálne dohodnutá, pričom v prípade tvrdenia opaku zaťažuje dôkazné bremeno dodávateľa, tak súd dospel k skutkovým tvrdeniam bez potrebného rozsahu dokazovania v rámci písomného konania, vskutku bez akéhokoľvek dokazovania. Z takéhoto skutkového zistenia nemohlo vyplynúť správne právne posúdenie. Celkom nesprávne je skutkové zistenie, že e-mailová komunikácia z 31. 3. 2020 so spoločnosťou U., U. U. G. C. sa netýka žalovaného. Z obsahu e-mailovej správy je celkom zreteľné, že sa žalovaného priamo týka a súvisí bezprostredne aj s predmetom sporu. Priamo v tejto e-mailovej správe sa píše, že ju odosielateľ dáva na vedomie aj žalovanému, pretože, ako to z ďalších dokladov vyplýva, ide o zájazd sprostredkovaný žalovaným.“ Napokon žalobca v odvolaní vytkol súdu prvej inštancie, že napadnuté uznesenie nedostatočne odôvodnil a že vo veci nevy počul sporové strany a nenariadil pojednávanie.

6. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal napadnuté uznesenie, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

7. Súd prvej inštancie zistil v dostatočnom rozsahu všetky skutočnosti relevantné pre rozhodnutie v prejednávanej veci, vec po právnej stránke správne posúdil a napadnuté uznesenie aj presvedčivo odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého uznesenia a konštatuje ich správnosť (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

8. K odvolacej argumentácii žalobcu odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že žalobca si evidentne pomýlil inštitút neodkladného opatrenia v zmysle § 324 a nasl. C.s.p. s inštitútom abstraktnej kontroly v spotrebiteľských veciach v zmysle § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, konkrétne s konaním vo veci ochrany kolektívnych záujmov spotrebiteľov. Predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia nie je zistenie, či žalovaný používa nekalé obchodné praktiky vo vzťahu k spotrebiteľom, ale zistenie, či sú splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia špecifikované v ust. § 325 ods. 1 C.s.p., teda či tu existuje potreba neodkladnej úpravy pomerov strán alebo či tu je obava z ohrozenia exekúcie. Žalobca v konaní ani netvrdil, že by boli splnené tieto predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, keď svoj návrh odôvodnil iba tým, že produkt „Šikovná záloha“ považuje za nekalú obchodnú prax, resp. postup žalovanej v súvislosti s týmto produktom považuje za rozporný s dobrými mravmi. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia sa teda netýka konkrétneho právneho spotrebiteľského vzťahu, resp. konkrétneho spotrebiteľa a v dôsledku toho žalobca ani objektívne nemohol osvedčiť existenciu naliehajúcej potreby úpravy pomerov strán. Medzi stranami totiž neexistuje žiadny právny vzťah, v rámci ktorého by bolo potrebné bezodkladne upraviť pomery, resp. v rámci ktorého by bolo možné skúmať, či tu existuje naliehajúca potreba úpravy pomerov. Nie je dôvodná ani odvolacia námietka žalobcu, že súd prvej inštancie napadnuté uznesenie nedostatočne odôvodnil. Ako to odvolací súd uviedol už v ods. 7, odôvodnenie napadnutého uznesenia je plne v súlade s ust. § 220 ods. 2 v spojení s § 234 ods. 2 C.s.p. Napokon neobstojí ani námietka žalobcu, že súd prvej inštancie nevypočul strany a vo veci nenariadil pojednávania. V súlade s charakterom neodkladného opatrenia zákon výslovne umožňuje, aby súd rozhodol aj bez výsluchu strán a bez nariadenia pojednávania (§ 329 ods. 1 prvá veta C.s.p.). V tejto súvislosti odvolací súd dodáva, že už zo skutočností uvedených v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a v prílohách k nemu pripojených bolo celkom zrejmé aj bez potreby výsluchu strán, resp. bez potreby vykonania akéhokoľvek dokazovania, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nie je dôvodný.

9. Z uvedeného vyplýva, že napadnuté uznesenie je vecne správne a preto ho odvolací súd potvrdil podľa § 387 ods. 1 C.s.p.

10. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p. a úspešnej žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože jej v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

11. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

c/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

d/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

e/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne / dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).